

Mindretallet er af den Opfattelse, at det skitse-mæssige Forslag er uoverskueligt i sin økonomiske Konsekvens og indeholder aabenbare Urimeligheder, hvad praktisk Brugbarhed angaar, hvorfor Mindretallet maa fraraade Forslagets Vedtagelse, uden at man dermed vil tage Standpunkt til selve Problemet: „konjunkturbestemt Rente“.

Dette er imidlertid af en saa principiel Karakter og økonomisk Rækkevidde, at et Forslag herom rettelig bør undersøges af særlige sagkyndige (f. Eks. Realkreditkommissionen).

Hvis Regeringen virkelig havde villet Landbrugets Vel og imødekommet dets berettigede Krav, havde den i Stedet for stillet Forslag, der tog Sigte paa at skabe større Ligestilling mellem Erhvervene og derigennem øget Mulighed for Rentabilitet i Landets vigtigste Eksporterhverv. Derved vil tillige opnaas øget Beskæftigelse til Gavn for hele Samfundet, der lider under den vedvarende store Arbejdsløshed.

Til Lovforslagets Afsnit III.

Moratoriebestemmelser.

Ændringsforslag Nr. 17 tilsigter at almindeliggøre Adgangen til at søge Gældsforholdet ordnet for Ejere af Landbrugs-ejendomme, der er ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser.

Ved Ændringsforslaget Nr. 16 søges tilvejebragt en mere formaalstjenende Sammensætning og Valgmaade for Gældsudvalgene og Landsudvalget, ligesom dette sidstes Opgave ved Ordningens Gennemførelse søges fastslaaet for derved i videst mulig Grad at tilvejebringe en ensartet Behandlingsmaade af de Sager, der indgaar til Udvalgene.

Under Hensyn til Betydningen af den Afgørelse, som Gældsudvalget skal træffe baade for Skyldnere og Fordringshavere, er det nødvendigt, at Udvalget straks kommer i Besiddelse af i enhver Henseende fyldestgørende Oplysninger om Skyldnerens økonomiske og personlige Forhold, og at der fastslaaes en i alle Til-

fælde ensartet Forretningsgang ved Prøvelse af Mulighed for, om Skyldneren kan opnaa Akkord.

Hertil sigter Ændringsforslaget Nr. 18.

Ændringsforslag Nr. 19 til § 29 tilsigter atskaffe Klarhed over, om en eventuel Køber er i Besiddelse af den fornødne Kapital, saaledes at Kreditorernes Krav i højere Grad kan tilfredsstilles, end hvis Ejeren fortsætter Driften.

Endvidere søges gennem Forslaget opnaaet, at Ejeren, hvis han har Betingelserne derfor, kan fortsætte Driften, uden at man derved krænker Kreditorers berettigede Krav, idet Gældsudvalgets Afgørelse i saa Tilfælde kan indankes for Landsudvalget til endelig Afgørelse.

Ændringsforslag Nr. 23 tilsigter at skabe en retfærdig Ordning for saavel Ejeren som Kreditorerne ved den endelige Afvikling, naar Moratorietiden er udløbet, hvilket man maa gaa ud fra, at Ejeren saavel som Kreditorerne er ubetinget interesseret i; ligesom der ingen Tvivl er om, at en Vurdering af Ejendommen er en mere praktisk anvendelig Form end den i Forslaget anviste, nemlig at angive Værdistigningen gennem Svingning i Forrentningsprocenten for Landbruget ifølge statistisk Opgørelse.

Ændringsforslag Nr. 24 vil bedre tilfredsstille de praktiske Krav end det i Forslagets § 48 angivne, idet et Maksimumsbeløb af 1.000 Kr., som angivet i nævnte Paragraf, kun betinger Støtte til smaa Ejendomsbesiddere, skønt Lovforslaget tilsigter en Moratorieordning for Landbruget i Almindelighed, hvorfor det i Ændringsforslaget angivne Maksimumsbeløb bedre tjener det tilsigtede Formaal.

Til Lovforslagets Afsnit IV.

Dækningsbestemmelser.

Da Forslaget i ændret Skikkelse og tilføjet de af Mindretallet foreslaaede Ændringer ikke gør Dækningsbestemmelser paakrævede, foreslaar Mindretallet, at Afsnit IV bortfalder.